

PAUL BLEV HELBREDT

I 1938 skete der noget, som blev et stort bedemne i vores hjem.

Far havde anlagt en fin lille have bag huset med en sandkasse til Paul. En dag legede han med en anden lille dreng, og de rullede rundt på græsset. Pludselig begyndte Paul at græde og kunne ikke rejse sig. Han kunne heller ikke gå. Han havde fået en slem fibersprængning i hoften.

Mor tog ham med på hospitalet. Hun blev sendt fra det ene sted til det andet og talte med professorer, men ingen kunne give håb om, at Paul nogensinde ville komme til at gå igen.

På den tid var der kommet nogle venner fra Estland for at hjælpe med evangelisering i København. De kom til bedemøderne hos mor og far. Der blev bedt og bedt – indtil Paul kunne gå igen.

Da mor senere kom ind på Rigshospitalet med ham, spurgte de, hvad der var sket, siden Paul nu kunne gå. Mor måtte fortælle, at Jesus havde gjort ham rask.

Det var et bøttesvar – og der var mange af dem. Jesus var den store læge.